DOSAR REZUMATIV
NR 453
VOICU A. DAVID

Cuprinzînd evoluţia ultimului caz rezolvat de Centrul de Reabilitare nr. XII; coincidenţa numărului de ordine cu cifrele pitagoreice este cu totul întîmplătoare; evitaţi interpretările abuzive.

I. Subiectul: Martin A. Klepp, punctator primar, sistem sanguin eritrocitar A II, MN, Ss, Rh+, Lutheran-, Duffy IV, neagă alergii la produşi naturali sau de sinteză, coeficient de moştenire a atavismelor în limite normale, vîrsta apariţiei primelor manifestări: 29 ani şi 17 zile.

II. Cadrul: Întîlnirea neoficială premeditată a 47 punctatori şi a familiilor lor, din care 32 oaspeţi de peste hotare, cu ocazia aniversării unui succes individual (naşterea unui copil), întîlnire ce a avut loc la domiciliul lui M.A. Klepp la patru ore de la încheierea lucrărilor Consfătuirii Mondiale a Punctatorilor.

III. Faptele: Sus-numitul Martin A. Klepp, la orele 21.47, deci la trei ore după sosirea ultimului invitat, a întrerupt brutal, printr-o avalanşă verbală, tăcerea plină de semnificaţii şi subînţelesuri, care învăluia civilizat reculeasa adunare, boicotînd fructuoasele schimburi de opinii ştiinţifice, artistice, morale şi mondene, exprimate de fizionomiile grăitoare, pline de viaţă interioară ale participanţilor. Debutul afecţiunii, brusc, a fost determinat afirmativ de ingerarea unui avocado glasat, deşi experimental, în condiţii similare, simptomul nu a mai putut fi declanşat. Intervenţiile deznădăjduite ale familiei şi prietenilor intimi – între care şi un medic s-au soldat cu succesive eşecuri, Martin A. Klepp refuzînd cu îndîrjire să părăsească încăperea şi continuînd, spre oroarea invitaţilor, Niagara-i verbală, astfel că în scurt timp aceştia au părăsit jigniţi petrecerea. Chestionaţi ulterior asupra celor rostite de Klepp, toţi au refuzat să dea declaraţii scrise, unii afirmînd însă că nu credeau că s-ar mai putea întîmpla aşa ceva în secolul nostru (51%), că au fost prea şocaţi pentru a mai înţelege sau reţine ceva (38%), că nu cunoşteau limba în care perora Klepp (6,8%), diverse opinii needificatoare (4,2%).

IV. Consecinţa: Aduse imediat la faţa locului, detectoarele de stimulente artificiale din grupa alcoolilor, opiaceelor, amfetaminelor au

negat repetat prezenţa acestora atît în incinta locuită, cît şi în organismul delincventului. Comisia de experţi care a studiat cazul – al doilea în această decadă – a stabilit, după efectuarea tuturor testelor de laborator necesare şi după examinarea completă somatică, psihiatrică şi psihologică a pacientului, că este vorba despre aceeaşi cauză, în fond încă neelucidată, ca şi la celelalte cazuri întîlnite, respectiv reactivarea unui atavism secundar, declanşat însă în mod conştient cu titlu de experienţă, ca urmare a apropierii individului de încheierea perioadei sale de maturizare existenţială. Avînd în vedere cazurile precedente, s-a hotărît prin comparaţie că declanşarea conştientizată este mai asociată decît celelalte; de asemenea, datorită prezenţei atîtor specialişti punctatori de peste hotare, faţă de care ne-am compromis pentru mult timp, s-a recomandat luarea celor mai severe măsuri pentru reintegrarea rătăcitului.

V. Ispăşirea: Subiectul a fost condus la Centrul de Reabilitare nr. XII, unde i s-a aplicat tratamentul 2504. Relaxarea completă a musculaturii trunchiului şi membrelor, cu excepţia diafragmului aflat sub protecţie, a survenit la 3 minute şi 52 secunde de la administrarea curarei, dovadă în plus a stării sale normale. După orientarea electronică a jetului stimulator radiant asupra zonei elective din creier, acestuia i s-a suprapus un al doilea, informaţional, reglat la o frecvenţă de transmitere a informaţiilor de $2493x10^4$ biţi/minut. Frecvenţa s-a calculat după un test capacitiv prealabil, astfel ca respectivul condamnat să poată simultan înţelege logic, simţi afectiv şi exprima obligatoriu prin viu grai textul emis. Conform recomandării Comisiei, textul a fost ales dintre cele mai dificile. Redăm aici fragmente, infime ale evoluţiei tratamentului lui Martin A. Klepp:

Ora 0: „...slavă, tu al lui Ra vlăstar iubit ce fecundezi cîmpiile, ce vlagă dai vieţuitoarelor, ce holdele le faci în mîlul tău înalt şi des să crească, ce-n temple sărbători orînduieşti, tu care... care e mai presus, destinul sau fapta omenească, aşa a întrebat înţeleptul Vasishta şi Marele Părinte grăi vorbele împodobite cu pilde: nimic nu se naşte fără sămînţă, după cum e sămînţa pe care o arunci pe ogor bună sau rea, tot aşa e şi rodul pe care îl capeţi, după cum ogorul nu dă roade dacă nu se aruncă pe el sămînţa, tot astfel şi destinul nu se împlineşte fără faptă omenească... ...el a văzut ceea ce este ascuns, a cunoscut lucruri tainice, veşti ne-a adus despre zilele dinainte de potop, cale lungă a umblat, dar a ostenit şi s-a întors, povestea muncilor sale în piatră a săpat-o, cu un zid a împrejmuit Uruk-ul şi luminosul hambar din preasfînta Eanna. Cercetează zidul, ale cărui creneluri...”

Ora 6: cefalee, primele semne de oboseală, „...printre realităţile care ne stau în faţă, unele-s în puterea noastră şi altele independente, ţin de noi

părerea, impulsurile, dorinţa, tot ce reprezintă propria activitate, sînt în afara voinţei noastre trupul, faima, forţa, tot ceea ce nu sînt treburi specifice nouă... ...pe-un picior de plai, pe-o gură de rai, iată vin în cale, se cobor' la vale, trei turme de miei, cu trei ciobănei... ...spre-amiaza vieţii noastre muritoare, ajuns într-o pădure întunecoasă, mă rătăcii, pierzînd dreapta cărare; nu-i chip să spun, căci prea cumplit m-apasă şi mă-nfioară gîndul ei, ce-adîncă şi stufoasă-i... ...ieşit-a vremea din ţîţîni şi, vai, am fost născut ca tocmai eu s-o dreg..."

Ora 11: oboseala creşte, clipit des, încreţirea frunţii, spasme musculare faciale involuntare, îngroşarea venelor superficiale, „...cît de greoi se mişcă drumeţul cu aripi, frumos cîndva, acum ce slut e şi plăpînd, unu-i loveşte pliscul cu coada unei pipe, iar altul fără milă îl strîmba şchiopătînd... ...a fost odată ca-n poveşti, a fost ca niciodată, din rude mari împărăteşti, o preafrumoasă fată... ...străinul îşi făcuse apariţia cam pe la începutul lunii februarie, într-o zi geroasă, cu vînt şfichiuitor şi cu o ninsoare deasă – de altfel ultima din anul acela; de la gara din Bramblehurst o luase pe jos, tăind drumul peste cîmp; într-una din mîinile-i vîrîte în mănuşi groase purta un geamantan mic..."

Ora 15: semne de şoc hipoglicemic, paloare, tahicardie, transpiraţii reci, obnubilare; i se administrează perfuzie Vitali timp de 20 de minute; tratamentul continuă. „...unul din ei se apropie de K şi-i scoase haina, vesta şi cămaşa, le împăturiră apoi cu grijă ca pe nişte lucruri de care avea să mai fie nevoie, chiar dacă nu foarte curînd... ...centralizarea mijloacelor de producţie şi socializarea muncii ajung la un punct la care devin incompatibile cu învelişul lor de clasă; acesta este sfărîmat..."

Ora 18: instalarea indiciilor marcînd apropierea cedării sistemului nervos; reproducerea se face aproape mecanic. „...la sfîrşitul săptămînii vulturii au coborît în balcoanele palatului prezidenţial, şi au sfîşiat cu secera ciocurilor plasele de la fereastră, repunînd în mişcare cu aripile lor timpul împietrit din interiorul acestuia, astfel că în zori..."

Ora 20: semne marcante de epuizare fizică şi psihică, ideaţie lentă, permanentă bîlbîială. „...cal-u-ul căi-căl-călare pe-pe-pe-pe cal, calul că-la-la-la-lare pe-pe-pe-pe cal-calul căla-lare..."

Ora 22.30: lentoare mintală la limita conştientului, incoerenţă verbală. „...arm... grrr... muur... jiiiin... zdc..."

Ora 23.12: subiectul cedează, refuză să mai înţeleagă şi să transmită informaţii; i se administrează o doză masivă de narcotice. La trezire, subiectul compune o măiastră declaraţie scrisă, autocritică, luîndu-şi pe

viitor angajamentul unui sporit autocontrol, pentru o comportare civilizată, interiorizată.

VI. Concluzii: Subiectul s-a dovedit surprinzător de rezistent, confirmînd alegerea unui tratament dificil, precum şi valabilitatea noului test capacitiv. Efectul dublu al tratamentului, pe de o parte oboseala de neuitat, generată de cele aproape 24 de ore de recitare neîntreruptă, şi pe de alta reîmbogăţirea universului interior prin trecerea prin conştient a celor mai celebre opere ale scrisului, a dus la o vindecare – sîntem siguri – completă. Totuşi, nu putem garanta imposibilitatea apariţiei unei recidive în urma unor factori externi aleatori; de aceea, este necesară punerea lui Martin A. Klepp sub supraveghere, precum şi colaborarea asiduă cu un centru de genetică.

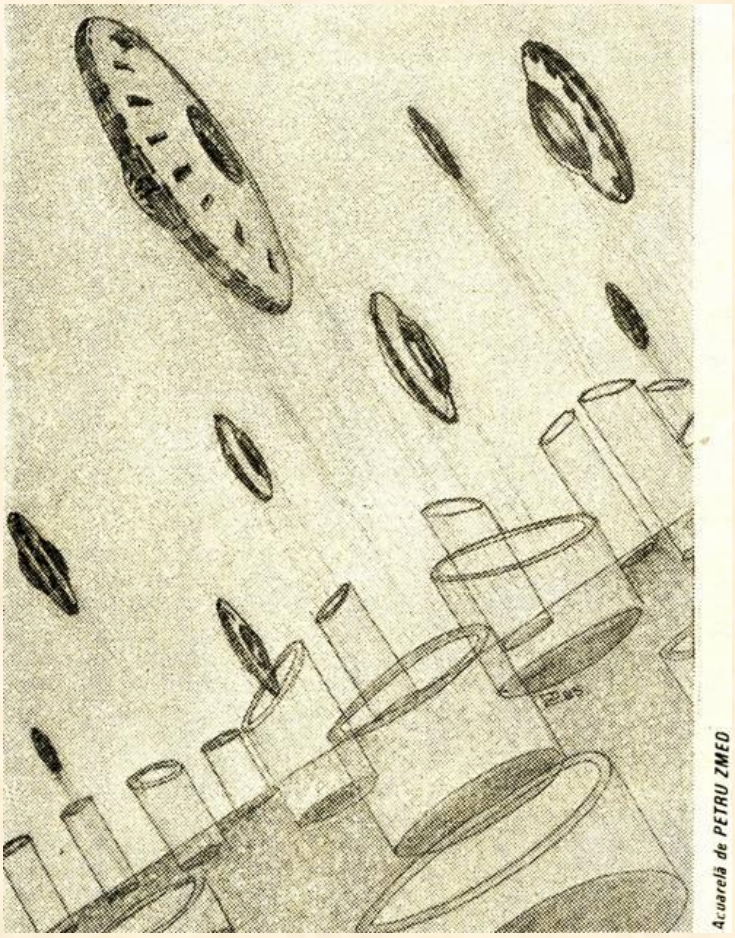

Acuarelă de PETRU ZMEO